

## Jsme na jedné lodi

### Pozdrav:

**(mluvit pomalu)** Milé sestry, milí bratři, milé děti všechny Vás vítám na těchto netradičních bohoslužbách, a to slovy apoštolskými:

„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

### Introit:

2 Dlouho ještě, Hospodine, na mě ani nevzpomeneš? Dlouho ještě chceš mi svou tvář skrývat?

3 Dlouho ještě musím sám u sebe hledat rady, strastmi se den ze dne v srdci soužit? Dlouho ještě se bude můj nepřítel proti mně vyvyšovat?

4 Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi! (Ž 13, 2–4)

Píseň: S 45

### Modlitba:

Budiž, Bože veleben,	že je zase nový den.
Jako Otce mám tě rád,	budu pěkně poslouchat.
Sluníčko i ptáčky vstali,	Pánu Bohu chválu vzdali.
I já z lože svého vstávám,	tobě, Bože, díky vzdávám,
žes mě chránil, zdraví dal	a mé drahé zachoval.
Po celičkový dnešní den	Pán Bůh budiž veleben.
On nás časně od svítání	ode všeho zlého chrání.
Poklad ze všech nejvyšší	dal nám v Pánu Ježíši.
K tobě, Bože milý,	hledím v této tiché chvíli
a má duše mladá	má tě tolik ráda.
V čistém světle ranním	k prosbě hlavu skláním.
Žehnej svatou dlaní	mému počínání. Amen.

### I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v Žalmu 23:

1 Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

2 Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,

3 naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

4 I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

5 Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.

6 Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny méhožití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů. (Žalm 23)

**Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen**

Píseň: 662

## Kázání:

Milí děti, .....

### 1) Příběh první – NOE

#### A) scénka

#### B) čtení

#### (Gn 6)

12 Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu.

13 I řekl Bůh Noemu: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí.

14 Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou.

17 Hle, já uvedu potopu, vody na zemi, a zahladím tak zpod nebe všechno tvorstvo, v němž je duch života.

18 S tebou však učiním smlouvu. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů.

19 A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uvedeš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu.

22 Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.

#### (Gn 7)

12 Nad zemí se strhl lijavec a trval čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

24 Mohutně stály vody na zemi po sto padesát dnů.

#### (Gn 8)

3 Když přešlo sto padesát dnů, začaly vody ze země ustupovat a opadávat,

15 I promluvil Bůh k Noemu:

16 Vyjdi z archy

17 Vyveď s sebou všechno tvorstvo, jež je s tebou,

#### (Gn 9)

8 Bůh řekl Noemu a jeho synům:

9 „Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem

11 Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi.“

13 Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.

14 Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha,

15 rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi

#### C) výklad

- Noe (to jméno znamená - Odpočinutí)

- 80 let stavěl loď – archu

- trpělivě stavěl loď z trámu (Jarda Svoboda – Tichý muž)

- možná nám v dnešní době chybí trpělivost – vzájemná trpělivost, nebo bych řekl **odhodlanost k trpělivosti**

- Noe se vymyká, dělá něco, co je v očích lidí bláznovství, nejde s proudem po široké cestě, rozhodně nevstupuje širokou branou. Tak to často Boží lidé mají, nezapadají do davu, do proudu doby, ale vymykají se jí a druzí si o nich často myslí, že jsou podivíni - v neděli do kostela, když je venku tak pěkně a můžeme jít na výlet, třeba.

- Myslím si, že příběh o Noem a potopě světa k nám promlouvá hodně na rovině symbolického vyprávění.

- lidé byli a jsou zlí i dobří, je to v nich namíchané

- Noe slyší Boží hlas, a i když se chová v očích svých spoluobčanů jako blázen, je to cesta, na které je záchrana, a dokonce nejen pro něj, ale i pro druhé. Kdo se nechá pozvat na loď, na archu, ten je zachráněn!

## 2) Příběh druhý – JONÁŠ

### A) scénka

### B) čtení

#### (Jonáš 1)

1 Stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi

2 „Vstaň, jdi do Ninive, toho velikého města, a volej proti němu, neboť zlo, které páchají, vystoupilo před mou tvář.“

3 Ale Jonáš vstal, a uprchl, vyhledal loď, která plula do Taršíše. Zaplatil za cestu a vstoupil na loď, aby se s nimi plavil do Taršíše, pryč od Hospodina.

4 I uvrhl Hospodin na moře veliký vítr a na moři se rozpoutala veliká bouře. Lodi hrozilo ztroskotání.

5 Lodníci se báli a úpěli každý ke svému bohu a vrhali do moře předměty, které měli na lodi, aby jí odlehčili.

Ale Jonáš sestoupil do podpalubí, ulehl a tvrdě usnul.

15 Lodníci vzali Jonáše a uvrhli ho do moře. A moře přestalo běsnit.

#### (Jonáš 2)

1 Hospodin však nastrojil velikou rybu, aby Jonáše pohltila. Jonáš byl v útrokách ryby tři dny a tři noci.

2 I modlil se v útrokách ryby k Hospodinu, svému Bohu.

11 I rozkázal Hospodin rybě, a vyvrhla Jonáše na pevninu.

#### (Jonáš 3)

3 Jonáš vstal a šel do Ninive, jak mu Hospodin uložil. Ninive bylo veliké město před Bohem; muselo se jím procházet tři dny.

4 Jonáš vešel do města, procházel jím a volal: „Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno.“

10 I viděl Bůh, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. – A neučinil tak.

#### (Jonáš 3)

2 Jonáš řekl: Věděl jsem, že jsi Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný, že tě jímá lítost nad každým zlem.

### C) výklad

- Jonáš (to jméno znamená - Holubice)
- ten chlápek si chtěl snad vzít prázdniny, utéct od všeho a mít klid
- Jonáš je člověk svou povahou divný, ale nejsme i my někdy jako on.
- Příběh o Jonášovi, který se sebere a jde tam, kam původně jít odmítal, je pro nás znamením, že člověk díky Bohu nemá v životě jen jednu šanci, ale má možnost své chyby napravit. Co se nám napoprvé nepodařilo, v čem jsme selhali, na co jsme zapomněli a nedomysleli - to vše se dá změnit, zopakovat a napravit. Když se člověk zmýlí a udělá chybu, vždycky ho to bolí a leccos tím ztratí. A přece to s námi Pán Bůh zkouší znovu. Podruhé. Potřetí. Počtvrté... A to je obrovská šance a milost. Člověk nemusí být stále stejný. Člověk nemusí mít stále stejný názor.
- To je výzva a veliká naděje pro každého z nás. Možná i my se s Pánem Bohem dosud mýjíme. Mnohé věci jsme pokazili. Od leccého zbaběle utekli.
- Ale bible říká: I kdybys všechno pokazil. i kdyby se ti zdálo, že už je na všechno pozdě - díky Bohu se dá vždycky začít znovu. Z neposlušného se můžeš stát poslušným. Z nevěřícího věřícím. Z nemilovaného milovaným. Z neoblíbeného oblíbeným. Z bázlivého statečným.
- Jonášův Bůh má srdce. Jonášův Bůh nás vidí a slyší. Jonášův Bůh cítí a lituje. Jonášův Bůh je živý a milosrdný.

### 3) Příběh třetí – JEŽÍŠ

A) scénka

B) čtení

(Mt 8, 23-27)

23 Vstoupil na loď a učedníci ho následovali.

24 Vtom se strhla na moři velká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal.

25 I přistoupili a probudili ho se slovy: „Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!“

26 Řekl jim: „Proč jste tak ustrašení, vy malověrní?“ Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho.

27 Lidé užasli a říkali: „Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?“

#### C) výklad

- Ježíš (to jméno znamená – Záchrance, Spasitel)
  - Vydat se na cestu lodí je vždy krok do neznáma. I pro dobré rybáře, jakými učedníci dříve byli. Na lodi se člověk vydává vyšším silám. I právníci a pojišťováci ví, že existuje „zásah vyšší moci“. A i když je loď velká a pevná, i když má dobrou posádku, žádné bouři nemůže zabránit.
  - Ten příběh o utištění bouře je podobenstvím o životě, o životě, o kterém mnohé víme.
  - 
  - Plavba je nám určena, my se do ní rodíme.
  - Plavba v nejistých vodách, která se náhle mění v panický strach. Hrozba se naplnila. Vlny se valí na loď, takže je už skoro celá plná vody.
  - Ježíšův spánek je plný pokoje a důvěry, že cesta je správná a žádná bouře to nemůže změnit, i kdyby loď ztroskotala. Tak i směr naší plavby, smíme věřit, je správný,
  - Někdy si v životě připadáme jako „na vlnách“, někdy dokonce jako ve smršti, proti které jsme bezmocní.
  - Tento příběh nás povzbuzuje, že na naší palubě je ještě někdo, někdo mnohem větší, než nejvyšší vlny. Pravda, ne vždy zasahuje tak, jak bychom si přáli. Ale přece má i pro nás slovo, které zachraňuje, slovo věčného života.
- 

### 4) Příběh čtvrtý - DNEŠNÍ ČLOVĚK

A) scénka

B) výklad

- Člověk (to jméno znamená – Adam)
- každého z nás stvořil Bůh na svůj obraz
- Plujeme životem jak ty loď. Nastoupili jsme do loďky spolu s druhými – dost možná jsme si většinu spolucestujících ani nevybrali – a už se s nimi vezeme! I ty, které jsme si svobodně vyvolili na společnou plavbu, nejsou mnohdy těmi, kdo by nám to houpání se ze strany na stranu zrovna ulehčovali.
- Někteří zkoušíme přeskokovat z lodi do lodi. Jen málokdo plujeme s jedním týmž člověkem víc jak 80 let. Jsou taký, kteří vědí, co to je být 40, 50, 60 let s týmž člověkem v jedné lodi.
- A my na to s oněmělým údivem můžeme hledět a ptát se... **co to všechno znamená být s druhým na jedné palubě...** kolik bouří žití to obnáší... kolik radosti a kolik bolesti... a kolik požehnání to je třeba v přepočtu na úsměvy a na slzy a na objetí a třeba na slova osobních úpěnlivých modliteb.
- Vstoupit do loďky a odrazit od jednoho břehu k druhému – to je evangelijní obraz života a obraz víry. K pravdě života patří bezpochyby bouře. Je to něco, co zná každý, kdo jednou nastoupil do lodi. Dříve nebo později to přijde!
- A vyprávění Bible nás nezdržuje historkami o malých bouřkách, malých rybách, či malých potopách mnohých ... nýbrž nám vypráví rovnou to nejpozoruhodnější ze života.

Tak třeba o Noem a jeho **věrnosti a vytrvalosti**. O Jonášovi a jeho tvrdohlavosti a odmítavosti. O Ježíšovi a jeho obětavosti a laskavosti. O každém z nás a našich ...(a to jsou už tři tečky na konec). Amen

## Ohlášky:

### **Přímluvná modlitba:**

Nebeský Otče, svěřil jsi nám děti, abychom je vychovali k tvé oslavě a pro jejich věčné štěstí. Stvořil jsi je k svému obrazu a přijal za své. Jsou to také tvoje děti a mají tvými zůstat. Jsou to zároveň i naše děti, po nás zdědily své vlohy a sklony. Prosíme, Pane, žehnej jim. Ochraňuj je v nebezpečích života a v pokušeních. Dej jim dobré kamarády a upřímné přátele. Osvěť je při volbě povolání.

Nám pak, nebeský Otče, pomoz, abychom je vedli a vychovávali v pravdě, v lásce a v dobrotě. Dej nám, abychom se na nich dočkali radosti. Kéž ti můžeme jednou říci: Zde jsou děti, které jsi nám svěřil.

Prosíme i za děti, které nemají domov, které ztratili své rodiče, děti, které mají hlad a trpí zimou. Prosíme o smilování a o tvé milosrdenství pro ně.

Prosíme za rodiče, které ztratili své dítě, nebo o ně přišli. Pomoz jim najít útěchu a klid v tomto světě.

Skrze Krista, našeho Pána. A jako děti Boží modleme se společně:

**Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen**

Píseň: 621

### **Posláni:**

*28 „Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, jsme,“ jak to říkají i někteří z vašich básníků: „Vždyť jsme jeho děti.“*

*29 Jsme-li tedy Božími dětmi, nemůžeme si myslet, že božstvo se podobá něčemu, co bylo vyrobeno ze zlata, stříbra nebo z kamene lidskou zručností a důmyslem. (Sk 17, 28-29)*

### **Požehnání:**

*Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,*

*ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,*

*ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen*

Píseň: S 145